

opusdei.org

«Modlit se ve společenství s Marií»

Při generální audienci 24. března 2021 vysvětlil papež František, že „ruce, oči a pohled Panny Marie jsou žijícím katechismem a neustále upozorňují na základ, střed, kterým je Ježíš“.

25.03.2021

Dobrý den, drazí bratři a sestry!

Dnešní katecheze se věnuje modlitbě ve společenství s Marií a připadá právě na předvečer slavnosti

Zvěstování Páně. Víme, že hlavní cestou křesťanské modlitby je Ježíšovo lidství. Důvěrnost, typická pro křesťanskou modlitbu, by postrádala smysl, kdyby se Slovo nevtělilo a nedarovalo nám v Duchu svůj synovský vztah k Otci. Vyslechli jsme, jak Písmo vypráví o onom shromáždění učedníků, zbožných žen a Marie, kteří se modlí po Ježíšově Zmrtvýchvstání. Toto první křesťanské společenství očekávalo Ježíšův dar, jeho příslib.

Kristus je prostředník, Kristus je most, po kterém kráčíme, abychom se obrátili k Otci (*srov. KKC, 2674*). On jediný je Spasitel, neexistují žádní spoluspasitelé, Kristus je jediný. Je povýtce prostředníkem, výlučným Prostředníkem. Každá modlitba, již vysíláme k Bohu, se uskutečňuje skrze Něho, s Ním a v NĚm a díky jeho přímlově. Duch svatý rozšiřuje Kristovo prostřednictví do všech časů a míst: neexistuje žádné jiné jméno, v

němž bychom mohli dojít spásy (Sk 4,12). Ježíš Kristus je jediný prostředník mezi Bohem a lidmi.

Z tohoto výlučného Kristova prostřednictví nabývají smyslu a hodnoty další odkazy, kterých se křesťan ve své modlitbě a zbožnosti dovolává, mezi nimiž na prvním místě stojí vztahování k Panně Marii, Ježíšově Matce.

Ona, jako Ježíšova Matka, zaujímá v křesťanově životě, a tudíž také modlitbě, privilegované místo. Východní církve ji často zobrazovaly jako Hodégétrii, tu, která „ukazuje cestu“, tedy Syna, Ježíše Krista. Přichází mi na mysl ona starobylá malba Hodégétrie v katedrále v Bari. Je prostá – Madona ukazuje nahého Ježíše, kterého později zahalili, ale pravdou je, že Ježíš je nahý, je to člověk zrozený z Marie, je to Prostředník. A ona na tohoto Prostředníka ukazuje, ona je

Hodégétrií. V křesťanské ikonografii je všudypřítomná, někdy velice výrazně, avšak ustavičně ve vztahu a poměru k Synu. Její ruce, oči a pohled jsou žijícím „katechismem“ a neustále upozorňují na základ, střed, kterým je Ježíš. Maria je jeho obrazem (KKC, 2674). Lze říci, že je více učednicí než Matkou. Neustále odkazuje ke Kristu, jako při svatbě v Káně: „Udělejte všechno, co vám řekne“. Je první učednicí.

Tuto úlohu Maria zastávala po celý svůj pozemský život a uchovala si ji provždy – je nepatrnou služebnicí Pána, nic víc. V určitém bodě evangelií jako by se takměř vytratila, aby se opětovně navrátila v klíčových momentech, jako v Káně, kde Syn díky jejímu starostlivému zásahu učinil „počáteční znamení“ (srov. *Jan 2,1-12*), a poté na Golgotě u paty kříže.

Ježíš rozprostřel Mariino mateřství na celou církev, když jí krátce před smrtí na kříži svěřil milovaného učedníka. Od té chvíle jsme byli všichni zahaleni jejím pláštěm, jak je to vidět na některých středověkých freskách či obrazech, a jak to plyne z latinské antifony – *sub tuum presidium confugimus, sancta Dei Genitrix*. Maria nás všechny zakrývá jako Matka, které nás Ježíš svěřil, avšak jako Matka, nikoli jako bohyně nebo spoluspasitelka, jako Matka. Pravdou je, že křesťanská zbožnost Marii přisoudila krásná pojmenování, jakými syn nazývá svou maminku. Kolik krásného říká syn své mamince, kterou má rád! Dejme však pozor: vše krásné, co církev a svatí o Marii říkají, nijak Kristovi neodnímá jeho spasitelskou jedinečnost. On jediný je Spasitel. Někdy se vůči Marii jedná o přehnané výrazy lásky, které dítě prokazuje matce, víme ale, že láska vždy přehání, a to z lásky.

A tak jsme se k ní začali modlit slovy, která jsou jí určena v evangeliích: „milostiplná“, „požehnaná mezi ženami“ (KKC, 2676 násl.). V modlitbě Zdravas Maria brzy zakotvil také titul „*Theotokos*“, „Matka Boží“, stvrzený Efezským koncilem. Obdobně jako v modlitbě Otče náš po chválách připojujeme prosbu: žádáme Matku, aby se modlila za nás hříšné a ve své něze se za nás přimlouvala „nyní i v hodinu naší smrti“. Nyní, tedy v konkrétních životních situacích, a na konci, aby nás doprovázela – jako Matka a jako první učednice – v přechodu do věčného života. Maria vždy stojí u lože svých dětí, které odcházejí z tohoto světa. Pokud je někdo sám a opuštěný, je mu nablízku jako svému Synovi, když ho všichni opustili.

Za pandemických dnů Maria byla a nadále zůstává nablízku lidem, kteří svou pozemskou pouť bohužel

uzavřeli v osamění, bez útěchy svých drahých. Maria u nich byla ustavičně přítomna ve své mateřské laskavosti.

Modlitby, které k ní vysíláme, nejsou marné. Tato žena ztělesňující souhlas, která bez váhání přijala andělovu výzvu, odpovídá také na naše prosby, naslouchá našim hlasům, včetně těch, které zůstávají ukryty v srdci a nemají sílu prorazit na povrch, avšak které Bůh zná lépe než my sami. Naslouchá jim jako Matka. Jako každá dobrá matka, a více než ona, nás Maria chrání před nebezpečím, pečuje o nás, i když nás pohlcuje naše konání a ztrácíme směr cesty, čímž ohrožujeme nejenom své zdraví, ale též spásu. Maria je také zde, aby se za nás modlila a modlila se za ty, kteří se nemodlí, a aby se modlila spolu s námi. Proč? Protože je naší Matkou.

RadioVaticana.cz / Rome
Reports

.....

pdf | dokument generován automaticky
z [https://opusdei.org/cs-cz/article/papez-
frantisek-modlitba-panna-maria/](https://opusdei.org/cs-cz/article/papez-frantisek-modlitba-panna-maria/)
(01.04.2026)